

Talen holdes av preses Olav Fykse Tveit under vigslingen i Oslo domkirke.
Sperrefrist 23.02 kl. 12:00.

Preses Olav Fykse Tveit

Vigslingstale til biskop Sunniva Gylver

Oslo domkyrkje 23. februar 2025

Kjære Sunniva!

Biskop tyder «den som ser». Det er ikkje så vanskeleg å sjå deg, heller ikkje å sjå kven du er og kva du er, korkje før eller no: Eit vitne om Kristus. Det oppdraget du no får handlar mykje om at du skal sjå, at du skal ha tilsyn med andre. . og vert den som framfor alt skal sjå.

Det er to sider ved dette tilsynet eg vil særleg minne deg om i dag:

Det første er det du ser veldig tydeleg i dag: Du er ikkje åleine om denne oppgåva. Når du ser kven og kor mange som er her, er det tydeleg at det er vesentleg for mange kven som er biskop i Oslo, også i vår tid. Du står også i ein historisk samanheng. Du vert den 64. Oslo biskop i denne rekkja. No er det din tur, no er det du

som skal leie det store oppdraget vår kyrkje har her i Oslo bispedømme i tida som kjem.

Ikkje mange får så stor merksemd og markering som deg når dei startar på ein ny jobb. Det seier ein del om kva kyrkja betyr for sine medlemmer, men også for folket og byen, og det samfunnet vi lever i med eit stort mangfald av menneske med ulike tru og livssyn. Å vere biskop i ei folkekyrkje handlar om å vere leiar for dei mange medlemmene i kyrkja vår, saman med alle dei som har ulike oppgåver, frivillige, tillitsvalde og tilsette. Det er å vere leiar i ei kyrkje som skal vere til for alle folk og alle slags folk i bispedømmet og i landet vårt.

Ved bispevigslingar har vi den store glede og ære at HM Kongen er til stades. I dag er også representantar for Regjering og Stortinget saman med oss. Det seier også noko om den større samanhengen du skal vere biskop i.

Ved bispevigslingar er andre av dine bispekollegaer med og ber for deg. Det er også andre som har leiaransvar i kyrkja vår, frå Kyrkjerådet som har utnemnt deg, bispedømmerådet i Oslo, prostane, dei som leier dei tre fellesråda i Oslo, Bærum og Asker, leiinga i Døvekyrkja og endå fleire. Som alltid, inviterer vi biskopar frå våre lutherske samarbeidskyrkjer i Norden,

dei anglikanske kyrkjene og Metodistkyrkja til våre bispevigslar. Det er eit uttrykk for at vi deler denne bispetenesta med andre. Her er representantar for mange andre kyrkjer, og trusfellesskap og arbeidsfellesskap. Det gjer vi nettopp for at du – og vi all skal sjå, at vi er ikkje åleine, men at vi står saman i tru og teneste. I tider som dei vi no opplever, vert det endå viktigare med teikn på det som samlar oss – og ikkje minst at det er teikn på tru, håp og kjærleik.

Men du skal som biskop sjå til at andre veit og kjenne at du ser dei. Med ditt tilsyn skal du oppmuntre, styrke og rettleie kollegaer og medarbeidarar som deler kyrkjas oppdrag med deg. Mange menneske treng å oppleve at du som biskop, som representant for kyrkja som eit stort og ope fellesskap, ser dei og er der for dei. Ikkje minst gjeld det unge menneske. Gjennom di synlege og offentlege rolle, på vegne av kyrkja med sitt budskap og si tru, er vi glade for at du no tek på deg oppgåva å vere biskop her i Oslo.

For det andre: Du skal som biskop sjå – og hjelpe oss andre til å sjå – det vi ikkje ser, men likevel byggjer vårt liv på. Fellesskap og einskap er ikkje det samme som enighet. Men det er også å ha noko felles å byggje på, å

leve på og dø på, noko som vi set vår lit til og forpliktar oss på sammen.

Denne spesielle sundagen minner oss om kva det er: På «Kristi forklåringsdag» skal vi høyre at det vart klårt for disiplane kven Jesus er. Det var ikkje noko dei hadde vorte enige om, knapt nok noko dei forsto, endå mindre noko dei kunne bevise, men det vart like fullt klårt – klårt nok.

Og kva er det? Det første vi skal gjere saman med deg som vigsla biskop i dag, er å seie fram vår felles kristne tru – med orda frå Den nikenske truedkjenninga. Vi feirar 1700-års jubileum for akkurat den i år. Den var utforma nettopp for å seie at kyrkja trur på det vi ikkje ser, men likevel knyter vårt liv til: Gud sjølv står fram i mennesket Jesus, han som – slik det heiter der - «for oss menneske og til vår frelse .. vart menneske av kjøt og blod». I alt det som menneskelivet kan romme, er Gud kome nær. Den krossfeste og oppstandne Kristus er vår Herre og Frelsar i møte med synd og død. Denne trua – som vi vert gitt gjennom Den Heilage Ande – deler vi med dei første vitne og apostlar. Men dette er meir enn formalar. Dette er sanningar som vi ser i det som vi

ikkje ser, men som likevel og kanskje nettopp difor er ein realitet også for oss.

Som biskop skal du framfor alt forkynne og sørge for at dette evangeliet blir høyrte og synleg: I ord, i sakramenta dåp og nattverd, og i ulike handlingar som kan gjere Gudskjærleiken synleg. Då Gud vart menneske vart alt menneskeleg og alle menneske omfatta på ein ny måte av Guds evige kjærleik og omsorg. Ja, ikkje berre det menneskelege, men alt Gud har skapt, alt levande og alt i naturen elles. Som biskop skal du hjelpe oss å tru, både kva vi skal tru, og at vi kan sjå dette klårt nok til å setje vår lit til Gud.

Når det no står ein kamp i verda om kva kristentru er og skal bety for vårt liv, endå til i storpolitiske dramaer som utspelar seg, ser vi også kor viktig det er at kyrkja – og biskopar – er tydelege i å vise at Gud elsker og bryr seg like mykje om alle menneske og alle slags menneske, og særleg dei som er minst privilegerte og mest sårbare.

Mange er spesielt glade for denne dagen fordi dei har sett og høyrte at nettopp du, Sunniva, har ei spesiell gåve, ei nådegåve, nettopp til å gjere trua tydeleg. Du forkynner evangeliet om Jesus Kristus klårt og livsnært, i alle slags samanhengar og for alle slags menneske.

Det skal du no gjere som biskop, og hjelpe oss å sjå kven Jesus Kristus er – for oss og med oss. Alle dagar.

Så er ei bispevigsling framfor alt vår felles bøn om at Guds Ande må vere med deg, i dag og alle slags dagar, og at du skal oppleve at Gud ser deg.
